

Pokud stížnost namítá, že úřad nezabýval se otázkou, zda st-lkám přináleží ona část domu, na níž konsoly mají se umístiti, do výlučného vlastnictví, či participují-li na ní i jiní spoluvlastníci domu, dlužno uvést, že úřad touto otázkou zabývati se nemusil, ježto st-lky okolnost, že samy jsou vlastnicemi této části domu, neuváděly jako nějakou námítku proti zřízení užívacího práva, resp. překážku pro povolení tohoto práva.

Č. 9948.

Zaměstnanci veřejní (Slovensko): S hlediska nároku na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti není byt nezpůsobilý již proto, že zaměstnanec v něm nemůže umístiti luxusní nábytek a nástroje a knihy, jichž potřebuje nikoliv pro vedení domácnosti, ale pro provoz povolání.

(Nález ze dne 7. června 1932 č. 9203.)

Prejudikatura: Boh. A 4624/25, 5511/26.

Věc: Dr. Jakub N. ve S. proti ministerstvu zemědělství o diety z důvodu vedení dvojí domácnosti.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. zeměd. odvolání st-le, veterinárního komisaře podanému do rozhodnutí presidia zemského úřadu v Bratislavě z 15. listopadu 1928 o nepřiznání diet z důvodu vedení dvojí domácnosti.

O stížnosti uvažil nss toto:

Podle obsahu nař. rozhodnutí odepřel žal. úřad přiznati st-li diety z titulu vedení dvojí domácnosti v podstatě v úvaze, že v době přeložení st-le do Sp. byl v obci té k dispozici st-lově byt o dvou pokojích k obývání způsobilý, a že proto nejsou dány předpoklady pro přiznání diet těch ve smyslu bodu II. D 2 zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců pro Slov., a to po názoru žal. úřadu tím spíše, uváží-li se bytová krise panující zejména v sídlech úřadů na Slov., která nutí k tomu, aby státní zaměstnanci svou bytovou potřebu omezovali na míru nejmenší. Stížnost naproti tomu tvrdí, že byt, o němž mluví žal. úřad, nevyhovoval prostorově, ježto st-l má kromě manželky dvě děti a vedle toho potřebuje místo pro umístění instrumentů, knihovny, psacího stolu, přepychového nábytku a pro malou laboratoř.

Nss neuznal stížnost důvodnou.

Podle ustálené judikatury nss-u, jak jest patrna zejména z nál. Boh. A 4624/25 a 5511/26, jest nárok na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti ve smyslu bodu II. D 2 cit. zásad vyloučen jen tehdy, jestliže přeloženému úředníku na novém služebním místě jest možno získati byt do té míry způsobilý, aby do něho mohl přenést potřebné bytové zařízení a vésti v něm domácnost v obvyklém slova smyslu, to jest tak, aby v něm aspoň stravování a ostatní normální potřeby členů domácnosti mohly býti obyčejným způsobem obstarávány. — — —

Jde toliko o posouzení otázky, je-li správným úsudek žal. úřadu, že onen byt jest pro st-le a jeho rodinu dostatečný a k obývání způsobilý. Tato otázka jest otázkou skutkovou, a proto způsob, jak na ni odpověděl žal. úřad, podléhá přezkoumání nss-u jedině s hlediska § 6 zák. o ss.

Pokud v tomto směru stížnost dovozuje nesprávnost úsudku žal. úřadu o dostatečnosti bytu tvrzením, že st-l potřebuje místo pro nástroje, malou laboratoř, knihovnu, psací stůl a přepychový nábytek, nelze k vývodům těm hleděti vzhledem k tomu, co bylo již svrchu uvedeno o tom, že při zkoumání způsobilosti bytu ve smyslu bodu II. D 2 cit. Zásad jest rozhodným toliko, může-li zaměstnanec do toho kterého bytu přenést potřebné bytové zařízení a vésti v něm domácnost v obvyklém slova smyslu. Není proto rozhodným, nemůže-li do bytu toho přenést veškeren svůj i přepychový nábytek, a zejména nemůže-li snad vzhledem k prostorové výměře celého bytu umístiti v něm samostatně předměty, jichž k provozu domácnosti a vedení rodinného života není třeba, resp. jež s ní nemají žádné souvislosti (instrumenty, potřebné k provozu povolání a p.).

Zbývá tudíž rozhodnouti pouze, zda úsudek žal. úřadu, že byt, o který šlo, a který kromě kuchyně a příslušenství sestával z jednoho pokoje o výměře $4\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ m a z dalšího pokoje o výměře $2\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ m byl pro domácnost st-le a jeho rodiny, sestávající z manželky a dvou dětí, tehdy ve stáří 7 a 12 roků, postačitelým, možno uznati logicky vadným čili nic. Nss neshledal, že by závěr žal. úřadu, právě naznačený ze skutkových okolností st-lem tvrzených nebyl logicky možným, a proto neshledal, že by zde byl případ § 6 zák. o ss.

Č. 9949.

Církevní věci (Slovensko): * I při svobodné volbě členství k té které náboženské obci židovské ve smyslu bodu 5 odst. 2 nař. býv. uh. min. kultu č. 1191/1888 (Tréfortské nař.) zbavuje zdanění v jedné náboženské obci příslušníka židovského vyznání, bydlícího současně v několika obcích, toho, aby se nestal současně daně povinným i v jiné náboženské obci, pokud nejde o případy přestupu ve smyslu bodu 2 odst. 2 téhož nařízení.

(Nález ze dne 8. června 1932 č. 16.801/31.)

Prejudikatura: Boh. A 5796/26, 8800/30, 9363/31, 9631/31.

Věc: Židovská mateřská náboženská obec v Košicích proti zemskému úřadu v Bratislavě o náboženskou daň.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Podáním z 9. června 1928 zažádal Max B., statkář v K. o suspendování dražby určené prostřednictvím městského daňového úřadu v Košicích na 11. června 1928 za účelem vymáhání církevní daně v částce 3.000 Kč pro židovskou mateř. náboženskou obec v Košicích. K odůvodnění své žádosti uváděl st-l, že je třeba předem vyřešiti spornou otázku, zdali je povinen v Košicích církevní daň platiti, ne-